

Poštaram nije lahko

Poštar dojde k nekomu stanu i potuca na vrata. Žena, ka je u stanu, ga čuje, ali ona je zgora na gornjem katu. Ona ne gre doli, nego otpre oblok i kriči van:

- Žena: Ja sam ovde zgora, poštar! Ča kanite?
- Poštar: Imam paket za gospu Batušić!
- Žena: A, paket! O, kako zanimljivo! Je paket velik?
- Poštar: Da, gospa, jako velik!
- Žena: Je jako težak?
- Poštar: Da, gospa, jako težak!
- Žena: Mmm... velik i težak paket. Kako zanimljivo... Od koga je?
- Poštar (pogleda na paket): Paket je od *Hrvatskoga kulturnoga društva*, gospa.
- Žena: Hrvatsko kulturno društvo? Ja te ljude ne poznam. Odakle su?
- Poštar: Na paketu je poštanska marka iz Željeznoga, gospa!
- Žena: Poštanska marka iz Željeznoga! No, to je interesantno!
Ča je u paketu, poštar?
- Poštar: Ne znam. Ne otvaram pakete. Prosim, dojdite doli po paket, pak ga morete i otpriti!
- Žena: Otpriti? Ne, ja ga ne morem otpriti!
- Poštar: Ali... ali... zač ne?
- Žena: Ne bi bilo pravo. Paket nije za mene. Ja nisam gospa Batušić.
Ona stanuje u susjedskom stanu.